SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (tretji senat)
z dne 12. januarja 2005*

V zadevi T-334/03,

Deutsche Post EURO EXPRESS GmbH, ki ga je sprva zastopal G. Lindhofer, nato pa K-U. Jonas, odvetnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trga (znamke in modeli) (UUNT), ki sta ga sprva zastopala U. Pfleghar in G. Schneider, nato pa A. von Mühlendahl in G. Schneider, zastopniki,

tožena stranka,

zaradi tožbe zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 20. junija 2003 (zadeva R 348/2002-4), glede registracije besednega znaka EUROPREMIUM kot znamke Skupnosti,

* Jezik postopka: nemščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (tretji senat),

v sestavi J. Azizi, predsednik, M. Jaeger in O. Czúcz, sodnika,

sodna tajnica: B. Pastor, namestnica sodnega tajnika,

ob upoštevanju tožbe, vložene v tajništvu Sodišča prve stopnje 29. septembra 2003,

ob upoštevanju odgovora na tožbo, predloženega tajništvu Sodišča prve stopnje 23. januarja 2004,

na podlagi obravnave z dne 29. septembra 2004

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 24. marca 2000 je tožeča stranka pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), s spremembami, vložila prijavo za registracijo besedne znamke Skupnosti.

2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak EUROPREMIUM.

3 Proizvodi in storitve, za katere je bila zahtevana registracija, sodijo v razrede 16, 20, 35 in 39 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil revidiran in spremenjen, in ustrezajo naslednjemu opisu:

— razred 16: „Papir, lepenka in izdelki iz teh snovi [...], zlasti ovojni papir, papirnate vrečke, papirnate kuverte; lepenka in izdelki iz lepenke, t. j. ovojna lepenka, ovoji iz lepenke za prevoz vsakovrstnega blaga; tiskarski izdelki, časopisi, pamfleti, periodične publikacije in knjige; etikete, ne iz tekstila; material za učenje ali poučevanje (razen aparatov) pri prevozu paketov in odpošiljanju pisem; zavijalni materiali iz umetnih snovi, zlasti plastične mehurčkaste folije, vreče, folije, ovojnice in vrečke iz plastike za embaliranje; materiali za pakiranje iz plastike, kontejnerji iz plastike [...]“;

— razred 20: „Izdelki iz lesa, plute, trsa, rogoza, vrbovega protja, roževine, kosti, slonovine, kitove kosti, želvovine, jantarja, biserne matice, morske pene in nadomestkov teh snovi ali iz umetnih snovi [...]; zlasti kontejnerji ali embalaža iz lesa ali iz umetnih snovi (nekovinski) za transport vsakovrstnega blaga, materiali za pakiranje iz plastike, folije za pakiranje iz plastike, vreče iz plastike, skrinje, zaboji in palete iz lesa ali iz umetnih snovi, škatle, skrinje in zaboji z ali brez zapiral, police za skladiščenje, štirinožna stojala, zapirala za kontejnerje, dekorativni artikli za prehrambeno uporabo (plastični), škatle za pribor, kontejnerji, kontejnerji za transport, sodi, kadi, košare, stojala za steklenice“;

— razred 35: „Oglaševanje; vodenje komercialnih poslov; poslovna administracija; pisarniški posli; zlasti organizacija sejmov in razstav [...]; spremljanje blaga in paketov med prevozom s pomočjo računalnika, pomoč pri vodenju, in sicer pomoč pri poslovnem vodenju; svetovanje pri vodenju, začasno dajanje osebja na razpolago; vzpostavitev statistike; vodenje računovodskih knjig; storitev licitiranja; poslovne raziskave, poizvedbe; marketing; tržne raziskave in analize; javnomnenjske raziskave; dekoriranje izložb; poslovno svetovanje; organizacijsko svetovanje; storitve poslovnega svetovanja; kadrovsko svetovanje; izposojanje pisarniških strojev in opreme; posredovanje in sklepanje poslovnih zadev za račun drugega; posredovanje pri kupnih in prodajnih pogodbah za blago; distribucija vzorcev za reklamne namene; reprodukcija dokumentov; reklamiranje; reklamno oglaševanje po radiu in televiziji; reklamno oglaševanje v kinematografih“;

— razred 39: „Prevozništvo in skladiščenje; vse storitve, ki jih zajema ta razred [...] zlasti, prevozništvo, skladiščenje blaga, odvoz, pakiranje, shranjevanje, dostava in elektronsko spremljanje odpošiljanja pisem, dokumentov, sporočil, novic, tiskovin, paketov in drugega blaga, mednarodne poštne storitve in sicer čezmejna in individualna dostava pisem, dokumentov in drugega pisnega materiala po kurirjih, ki ob pomoči avtomobilov, vlakov, ladij in letal dostavljajo od vrat do vrat; storitve povezane s transportom zgoraj navedenih proizvodov, in sicer shranjevanje in skladiščenje, pakiranje in dostava, prevoz blaga s pomočjo avtomobilov, vlakov in letal, nakladanje in razkladanje ladij, nošenje [predmetov], skladiščenje blaga, pohištva, transport denarja in vrednotnic, storitve posedovanja pri prevozništvu“.

4 Z odločbo z dne 21. februarja 2002 je preizkuševalec na podlagi člena 38 Uredbe št. 40/94 zavrnil prijavo, ker je prijavljeni besedni znak opisoval zadevne proizvode in storitve in je bil brez slehernega razlikovalnega učinka v smislu člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94.

5 Zoper odločbo preizkuševalca je tožeča stranka, na podlagi členov od 57 do 62 Uredbe št. 40/94 22. aprila 2002 pri UUNT vložila pritožbo.

6 Z odločbo z dne 20. junija 2003 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) je četrti odbor za pritožbe UUNT zavrnil pritožbo, ker je člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 preprečeval registracijo znamke EUROPREMIUM, saj bi jo lahko potrošniki imeli za označbo izredne kakovosti in evropskega porekla proizvodov in storitev, za katere je bila zahtevana znamka.

Predlogi strank

7 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi, kolikor ugotavlja, da znamka Skupnosti EUROPREMIUM ne izpolnjuje pogojev iz člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94;

— v skladu s členom 40 Uredbe 40/94 naloži objavo znamke Skupnosti EUROPREMIUM;

— podredno, zadevo vrne odboru za pritožbe;

— UUNT naloži plačilo stroškov.

8 UUNT Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— ugotovi nedopustnost predlogov, in sicer za razveljavitev izpodbijane odločbe, kolikor naj bi na podlagi člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 zavrnila registracijo znamke, za naslovitev odredbe na UUNT, da objavi znamko, in za vrnitev zadeve Odboru za pritožbe;

— v preostalem zavrne tožbo;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

9 V dopisu z dne 20. septembra 2004 je tožeča stranka drugi in tretji predlog umaknila.

10 Na obravnavi je tožeča stranka pojasnila, da je namen njene tožbe razveljavitev izpodbijane odločbe, kolikor je v njej UUNT ugotovil, da znamka Skupnosti EUROPREMIUM ne izpolnjuje pogojev iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94.

Pravno stanje

11 V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja en sam tožbeni razlog, ki se opira na kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94.

Navedbe strank

12 Tožeča stranka poudarja, da je odločilni element znamke njena zmožnost, da blago nekega podjetja razlikuje od blaga drugih podjetij, in poudarja, da je treba presojo razlikovalne zmožnosti znaka opraviti glede na razmerje med znakom in določenim blagom ali storitvijo, in ne na abstrakten način.

13 Zatrjuje, da je treba znamko registrirati, če ob njeni celostni preučitvi ni izključno opisna. Trdi, da naj razlikovalni znak, ki bi ga bilo mogoče razumeti drugače kot opis blaga ene izmed njegovih odlik, ne bi bil izključno opisen in bi zato lahko sestavljal znamko.

14 Dodaja, da ima beseda „europremium“ več pomenov in da bi jo bilo zato treba šteti za razlikovalno.

15 Na obravnavi se je tožeča stranka sklicevala na sodbo Sodišča prve stopnje z dne 9. oktobra 2002 v zadevi Dart Industries proti UUNT (UltraPlus) (T-360/00, Recueil, str. II-3867). Opozarja, da je Sodišče prve stopnje v tej zadevi razsodilo, da dejstvo, da neko podjetje, posredno in na abstrakten način z znakom UltraPlus hvali

odličnost svojega blaga, ne da bi pri tem neposredno in takoj potrošnika informiralo o eni izmed določenih lastnosti relevantnega blaga, zadeva zmožnost priklica in se ne nanaša na označitev v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 (točka 27 sodbe). Tožeča stranka navaja, da je Sodišče prve stopnje v tej sodbi razveljavilo izpodbijano odločbo z obrazložitvijo, da je Odbor za pritožbe s tem, da svoje analize ni vezal na zadevno blago in ni prikazal, da bi zadevna beseda lahko neposredno označila zadevno blago, kršil člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 (točka 29 sodbe).

16 Tožeča stranka meni, da je UUNT v predmetni zadevi s tem, da je ocenil, da EUROPREMIUM opisuje blago in storitve, navedene v prijavi za registracijo, kljub temu da naj ne bi obstajala neposredna in konkretna povezava med tem blagom in storitvami in predmetnim besednim znakom, napravil enako napako, kot jo je v zgoraj navedeni sodbi ugotovilo Sodišče prve stopnje.

17 UUNT meni, da je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da je znak EUROPREMIUM opisna označba, katere registracijo kot znamke je treba zavrniti. Navaja, da v skladu s sodbo Sodišča prve stopnje z dne 20. marca 2002 v zadevi DaimlerChrysler proti UUNT (CARCARD, T-356/00, Recueil, str. II-1963, točka 30) za zavrnitev registracije v skladu s členom 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 zadošča, da besedni znak z najmanj enim potencialnim pomenom označuje lastnost zadevnega blaga ali storitev.

18 UUNT zatrjuje, da je treba kombinacijo besed, ki se začnejo s predpono „euro", razumeti kot sklicevanje na Evropo in ne na Euro kot enotno valuto. Glede besede „premium" zatrjuje, da gre za angleško besedo latinskega izvora, ki se uporablja v drugih jezikih Evropske unije in ki naj bi pomenila „posebno kakovost" ali „visoko kakovost". Ocenjuje, da sta ta pomena za upoštevne potrošnike očitna. Iz tega naj bi izhajalo, da naj bi potrošniki besedni znak razumeli, kot da označuje dobrine evropskega porekla in visoke kakovosti.

19 Dalje UUNT zatrjuje, da opisni podatki niso samo podatki, resničnost vsebine katerih je lahko preveriti, ampak tudi podatki, ki se glede kakovosti in drugih lastnosti blaga omejujejo na splošne pohvale. Meni, da znak, katerega registracija je bila zahtevana, opisuje zadevno blago in storitve oziroma najmanj eno izmed lastnosti tega blaga in storitev, zadosti natančno, da se lahko uporabi člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94.

20 Na obravnavi se je UUNT skliceval na sodbi Sodišča z dne 12. februarja 2004 v zadevi Campina Melkunie (C-265/00, Recueil, str. I-1699) in v zadevi Koninklijke KPN Nederland (C-363/99, Recueil, str. I-1619), ki se nanašata na razlago člena 3(1)(c) Prve direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL 1989, L 40, str. 1), katerega besedilo je skoraj enako besedilu člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94. V teh dveh sodbah naj bi Sodišče navedlo, da je treba člen 3(1)(c) Direktive 89/104 razlagati tako, da je znamka, ki jo sestavlja beseda ali neologizem, sestavljen iz elementov, izmed katerih je vsak opis lastnosti blaga ali storitev, za katere je zahtevana registracija, sama opisna, razen če obstaja zaznavna razlika med besedo ali novo besedo (neologizmom) in preprostim skupkom (preprosto vsoto) sestavnih elementov.

21 UUNT meni, da je odbor za pritožbe, ker je besedni znak EUROPREMIUM sestavljen iz dveh opisnih elementov in ni zaznavne razlike med to besedo in preprostim skupkom sestavnih elementov, utemeljeno zavrnil registracijo.

Presoja Sodišča prve stopnje

22 V skladu s členom 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 se kot znamka ne registrirajo „znamke, ki jih sestavljajo izključno znaki ali podatki, ki lahko v gospodarskem prometu

označujejo vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografsko poreklo ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali druge lastnosti blaga ali storitve". Poleg tega člen 7(2) Uredbe št. 40/94 določa, da se „odstavek 1 [...] uporablja ne glede na to, da razlogi proti registraciji obstajajo le v delu Skupnosti".

23 Člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 ne dopušča, da bi bili znaki ali podatki, na katere se nanaša, zaradi njihove registracije kot znamke pridržani samo enemu podjetju. Ta določba zasleduje cilj, ki je v javnem interesu, in sicer, da lahko vse te znake ali podatke vsi prosto uporabljajo (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 4. maja 1999 v združenih zadevah Windsurfing Chiemsee, C-108/97 in C-109/97, Recueil, str. I-2779, točka 25, in sodbi Sodišča prve stopnje z dne 27. februarja 2002 v zadevi Streamserve proti UUNT, T-106/00 (STREAMSERVE), Recueil, str. II-723, točka 36, in CARCARD, točka 17 zgoraj, točka 24).

24 Znaki in podatki, na katere se nanaša člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, so samo tisti, ki lahko pri običajni uporabi s stališča ciljne javnosti služijo za označitev proizvoda ali storitve, za katerega je zahtevana registracija, bodisi neposrednobodisi z omembo ene izmed bistvenih lastnosti (sodba Sodišča z dne 20. septembra 2001 v zadevi Procter & Gamble proti UUNT, C-383/99 P, Recueil, str. I-6251, točka 39).

25 Iz tega izhaja, da je za to, da je znak zajet s prepovedjo iz te določbe, potrebno, da ima ta neposredno in konkretno zvezo z obravnavanimi proizvodi ali storitvami, in sicer tako, da zadevni javnosti omogoča, da nemudoma in brez pomisleka prepozna opis vrste zadevnega blaga in storitev ali eno izmed njegovih lastnosti (v tem smislu glej sodbo Sodišča prva stopnje z dne 7. junija 2001 v zadevi DKV proti UUNT (EuroHealth), T-359/99, Recueil, str. II-1645, točka 36; sodbo UltraPlus, točka 15 zgoraj, točka 26, in z dne 20. julija 2004 v zadevi Lissotschenko in Hentze proti UUNT (LIMO), T-311/02, ZOdl., str. II-2957, točka 30).

26 Zato je lahko presoja opisnosti nekega znaka opravljena samo glede na zadevno blago in storitve in glede na to, kako ta znak razume ciljna javnost (sodbi CARCARD, točka 17 zgoraj, točka 25, in UltraPlus, točka 15 zgoraj, točka 22).

27 V tej zadevi so blago in storitve, za katere je bila zahtevana registracija, zlasti proizvodi iz različnih materialov, namenjeni za embaliranje, shranjevanje ali transport, oglaševalske storitve, vodenje ali pomoč pri poslovnih zadevah in prevozne ter skladiščne storitve.

28 Odbor za pritožbe je glede ciljne javnosti ugotovil, da je upoštevna širša javnost (točka 9 izpodbijane odločbe). Ker so zadevni proizvodi in storitve namenjeni vsem potrošnikom, je Sodišče prve stopnje s tem v zvezi menilo, da je presoja odbora za pritožbe pravilna. Poleg tega je bil obstoj absolutnega razloga za zavrnitev, kot je v odgovoru na vprašanja Sodišča prve stopnje potrdil UUNT, zatrjevan samo glede enega izmed jezikov, govorjenih v Skupnosti, in sicer angleškega (točka 10 izpodbijane odločbe). Zato je v skladu s členom 7(2) Uredbe št. 40/94 upoštevna javnost, v zvezi s katero je treba presojati absolutni razlog za zavrnitev, povprečni angleško govoreči potrošnik (v tem smislu glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 27. februarja 2002 v zadevi Ellos proti UUNT, T-219/00, Recueil, str. II-753, točka 31).

29 Glede pomena besede „europremium“ iz točk 10 in 11 izpodbijane odločbe izhaja, da bo po mnenju UUNT predpona „euro“ razumljena kot sklicevanje na pridevnik „evropski“ in da „premium“ v angleščini pomeni „visoka kakovost“, ter da zato tako ustvarjena sestavljena beseda pri potrošniku vzbuja vtis proizvodov in storitev, ki so kakovostni in evropskega porekla.

30 Kot s tem v zvezi zatrjuje tožeča stranka, dejstvo, da beseda „europremium“ nima jasnega in določenega pomena, ne bi moglo vplivati na presojo njene opisnosti. Treba je opozoriti, da za zavrnitev registracije v skladu s členom 7(1)(c)Uredbe št. 40/94 zadošča, da najmanj eden izmed potencialnih pomenovbesednega znaka označuje lastnost zadevnih proizvodov in storitev (sodba CARCARD, točka 17 zgoraj, točka 30). Zato, tudi če je res, da ima beseda „premium“ druge pomene, in da bi uvedba enotne valute tudi v državah, ki niso del monetarne in ekonomske unije, lahko spremenila razumevanje, ki bi ga mogla ciljna javnost imeti o besedi „euro“, Sodišče prve stopnje lahko ugotovi le, da je pomen, ki ga je sprejel odbor za pritožbe, eden izmed potencialnih pomenov besede „europremium“.

31 Glede narave zveze med besedo „europremium“ in zadevnimi proizvodi in storitvami je odbor za pritožbe v točki 12 izpodbijane odločbe menil, da beseda označuje kakovost in geografsko poreklo teh proizvodov in storitev.

32 Treba je torej preučiti, ali besedni znak EUROPREMIUM, razumljen kot namig na proizvode in storitve evropskega porekla in visoke kakovosti, s stališča angleško govoreče javnosti predstavlja takšno neposredno in konkretno zvezo z zadevnimi proizvodi in storitvami, da je ta zajet s prepovedjo, določeno v členu 7(1)(c) Uredbe št. 40/94.

33 UUNT je na obravnavi zatrjeval, da je Sodišče glede razlage Direktive 89/104/EGS odločilo, da znamka, ki jo sestavlja beseda ali neologizem, sestavljen iz elementov, izmed katerih je vsak opis lastnosti proizvodov ali storitev, za katere je zahtevana registracija, sama opisna, razen če obstaja zaznavna razlika med besedo oziroma novo besedo in preprostim skupkom elementov, ki jo sestavljajo (sodbi Campina Melkunie, točka 20 zgoraj, točka 43, in Koninklijke KPN Nederland, točka 20 zgoraj, točka 104).

34 S tem v zvezi je treba upoštevati, da je bila v teh zadevah opisnost elementov, ki sestavljajo znamko, katere registracija je bila zahtevana, nedvomna. V nasprotju s tem, kar zatrjuje UUNT, pa besedni znak, obravnavan v tej zadevi, ni sestavljen iz elementov, ki opisujejo proizvode in storitve tožeče stranke.

35 Najprej je treba glede predpone „euro" poudariti, da lahko samo znaki, ki opisujejo bistvene lastnosti zadevnega blaga ali storitev, kot taki služijo za označitev tega blaga in storitev v skupnem jeziku, in so zajeti s prepovedjo iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 (sodba Procter & Gamble proti UUNT, točka 24 zgoraj, točka 39). Vendar pa odbor za pritožbe, potem ko je v izpodbijani odločbi potrdil, da je treba predpono „euro" razumeti kot sklicevanje na poreklo zadevnih proizvodov in storitev, ni podal nobene obrazložitve, da bi prikazal, da je poreklo bistvena lastnost proizvodov in storitev, ki so bili predmet prijave za znamko, ki bi jo ciljna javnost lahko upoštevala pri izbiri (v tem smislu glej sodbo ELLOS, točka 28 zgoraj, točka 42, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 26. novembra 2003 v zadevi HERON Robotunits proti UUNT (ROBOTUNITS), T-222/02, Recueil, str. II-4995, točka 44) in ki tej javnosti omogoča, da nemudoma in brez pomisleka ugotovi neposredno in konkretno zvezo s temi proizvodi in storitvami. Odbor za pritožbe v izpodbijani odločbi torej ni dokazal, da predpona „euro" opisuje zadevne proizvode in storitve.

36 Vsekakor pa Sodišče prve stopnje meni, da poreklo ni bistvena lastnost proizvodov in storitev, povezanih s poštnim transportom. Geografsko poreklo proizvodov iz razredov 16 in 20, ki so v glavnem proizvodi, namenjeni za embaliranje raznovrstnih dobrin, očitno ni lastnost, ki odloča o izbiri potrošnika, ki sprejme odločitev na podlagi elementov, kot so dimenzije embalaže ali njena odpornost. Glede storitev iz razredov 35 in 39 tudi ni razlogov za to, da bi menili, da je poreklo lastnost, ki bi jo povprečni potrošnik upošteval ob izbiri. Iz tega izhaja, da predpona „euro" ne označuje zadevnih proizvodov in storitev, niti neposredno niti z omembo ene izmed njihovih bistvenih lastnosti, in glede teh proizvodov torej ni opisna.

37 Dalje je glede besede „premium" treba opozoriti, da dejstvo, da neko podjetje posredno in abstraktno hvali odličnost svojih proizvodov, ne da bi pri tem neposredno in takoj potrošnika informiralo o eni izmed določenih lastnosti relevantnega blaga, zadeva zmožnost priklica in se ne nanaša na označitev v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 (sodba UltraPlus, točka 15 zgoraj, točka 27, in v tem smislu sodba Sodišča prve stopnje z dne 31. januarja 2001 v zadevi Sunrider proti UUNT (VITALITE), T-24/00, Recueil, str. II-449, točke od 22 do 24).

38 Sodišče prve stopnje je tudi odločilo, da registracija znamke, ki jo sestavljajo znaki ali podatki, ki so poleg tega uporabljeni kot oglaševalni slogani, podatki o kakovosti ali izrazi, ki spodbujajo k nakupu proizvodov in storitev, zajetih s to znamko, sama po sebi zaradi takšne uporabe ni izključena, pod edinim pogojem, da je zadevna znamka lahko nemudoma zaznana kot označba trgovskega porekla teh proizvodov in storitev, tako da relevantni javnosti, brez verjetnosti zmede, omogoča razlikovanje proizvodov in storitev imetnika znamke od tistih, ki imajo drugačno trgovsko poreklo (sodba Sodišča prve stopnje z dne 3. julija 2003 v zadevi Best Buy Concepts proti UUNT, T-122/01, Recueil, str. II-2235, točka 21).

39 Zmožnost znaka, da je prepoznan kot označba trgovskega porekla proizvodov in storitev, je treba preučiti v okviru člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 (sodba Sodišča z dne 16. septembra 2004 v zadevi SAT.1 SatellitenFernsehen proti UUNT, C-329/02 P, ZOdl., str. I-8317, točki 23 in 25; sodbi Sodišča prve stopnje z dne 27. februarja 2002 v zadevi Rewe-Zentral proti UUNT (LITE), T-79/00, Recueil, str. II-705, točka 26, in z dne 30. junija 2004 v zadevi Norma Lebensmittelfilialbetrieb proti UUNT (Mehr Für Ihr Geld), T-281/02, ZOdl., str. II-1915, točka 24).

40 Iz tega izhaja, da je treba znake, ki imajo pohvalno naravo in omenjajo abstraktne kvalitete, ki jih podjetje želi podeliti svojim proizvodom ali storitvam za oglaševalske namene, preučiti ob upoštevanju člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94.

41 Vendar pa mora besedni znak za zavrnitev registracije v skladu s členom 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, edine določbe, obravnavane v predmetni zadevi, služiti za natančno določeno, jasno in objektivno označbo bistvenih lastnosti zadevnih proizvodov in storitev (v tem smislu glej sodbo VITALITE, točka 37 zgoraj, točka 23, in sodbi Sodišča prve stopnje z dne 5. aprila 2001 v zadevi Bank für Arbeit und Wirtschaft proti UUNT (EASYBANK), T-87/00, Recueil, str. II-1259, točki 29 in 31, in UltraPlus, točka 15 zgoraj, točka 28).

42 Dalje, kot pravilno poudarja tožeča stranka, je Sodišče prve stopnje že odločilo, da beseda laskave narave, kot je UltraPlus, ni opis zadevnih proizvodov, konkretno v tisti zadevi plastičnih krožnikov za pečico, ker potrošniku ne omogoča, da nemudoma in brez pomisleka ugotovi neposredno in konkretno zvezo z zadevnimi proizvodi (sodba UltraPlus, točka 15 zgoraj, točka 26, in v tem smislu sodba VITALITE, točka 36 zgoraj, točke od 22 do 24).

43 Beseda „premium“ je v pomenu, ki ga je sprejel odbor za pritožbe, zgolj pohvalen izraz, katerega namen je hvala lastnosti, ki jo želi tožeča stranka podeliti svojim proizvodom, ne da bi pri tem obvestila potrošnike o specifičnih lastnostih in uporabnosti ponujenih proizvodov ali storitev. Ta beseda torej niti neposredno niti s sklicevanjem na njihove bistvene lastnosti ne more služiti za označitev vrste zadevnega blaga in storitev.

44 Besednega znaka „europremium“ torej ne sestavljajo elementi, ki opisujejo zadevne proizvode in storitve, zato sodbi Sodišča Campina Melkunie, točka 20 zgoraj, in Koninklijke KPN Nederland, točka 20 zgoraj, na kateri se sklicuje UUNT, v tej zadevi nista relevantni. Ostaja zgolj še preučitev, ali kljub temu neobstoju opisnosti elementov, ki ga sestavljajo, zadevni besedni znak, vzet kot celota, ciljni javnosti omogoča, da prepozna takojšnjo in konkretno zvezo s proizvodi in storitvami, za katere se zahteva registracija.

45 S tem v zvezi je treba poudariti, da je odbor za pritožbe v izpodbijani odločbi ugotovil, da izraz „europremium", vzet kot celota, je ali bi lahko bil generična ali običajna oznaka za prepoznavo ali opredelitev proizvodov, namenjenih za pakiranje, shranjevanje ali transport, oglaševalske storitve, poslovno vodenje ali pomoč pri poslovnih zadevah ali prevozniške in skladiščne storitve (v tem smislu glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 27. februarja 2002 v zadevi Eurocool Logistik proti UUNT (EUROCOOL), T-34/00, Recueil, str. II-683, točka 50). Izpodbijana odločba se omejuje na ugotovitev, da besedni znak pri potrošniku vzbudi vtis evropskih proizvodov in storitev visoke kakovosti, ne da bi prikazala, da naj bi bila ta lastnost takšna, da bi potrošniku omogočala, da nemudoma in brez pomisleka ugotovi neposredno in konkretno zvezo z zgoraj navedenimi proizvodi in storitvami.

46 Poleg tega je odbor za pritožbe s tem, da svoje analize ni vezal na zadevne proizvode in storitve in da ni prikazal, da besedni znak EUROPREMIUM, razumljen kot napotilo na proizvode in storitve evropskega porekla in visoke kakovosti, lahko služi za neposredno označitev omenjenih proizvodov in storitev, kršil člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94.

47 Izpodbijano odločbo je torej treba razveljaviti.

Stroški

48 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se stranki, ki s predlogom ni uspela, naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker UUNT s predlogom ni uspel, se mu naloži plačilo stroškov, kot jih je priglasila tožeča stranka.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (tretji senat)

razsodilo:

1. **Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 20. junija 2003 (zadeva R 348/2002-4) se razveljavi.**

2. **Toženi stranki se naloži plačilo stroškov.**

Azizi Jaeger Czúcz

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 12. januarja 2005.

Sodni tajnik

H. Jung

Predsednik

M. Jaeger